

Förbered åteljakt på björn redan nu!

Förbudet mot åteljakt på björn kommer troligen att avskaffas och det är på tiden. Naturvårdsverkets angivna skäl för att införa och envist behålla förbudet har varit att björnar skulle vänja sig vid människovittring, bli oskygga och därmed skulle riskerna för björnattacker på folk bli överhängande.

Nu är det dags att förbereda björnåtel och jakt till hösten...

I dagsläget finns knappast några sakskalet för att inte tillåta björn-jakt vid åtel. När ett skottillfälle uppstår handlar det nära nog hundraprocentigt om att avge ett lugnt skott med stöd, på känt avstånd och på stillastående djur. Dessutom är det betydligt lättare att avgöra om det finns ungar i sällskap.

Hoppas på åteljakt

Under senare år har ett par av våra rävatlar besökts av björn. Självfallet skulle vi vilja utnyttja dessa till jakt på björn utan att behöva riskera indragna vapenlicenser eller fängelsevistelse.

I avvaktan på beslut från Naturvårdsverkets sida har vi påbörjat en "uppgradering" av ett par lämpligt belägna rävatlar så att de ska fungera bra även för björn. Om åtlarna sedan ska användas för fotografering eller vaksytte på björn beror på om det fattas beslut om att tillåta åtel för björn jakt vid Naturvårdsverket.

Modern variant

I boken "Jakt och jägarliv" (G ASP-LUNDS BOKFÖRLAG 1972) finns en både intressant och lärorik berättelse om just björn jakt med åtel från 1800-talet. Där hittade vi

"Björn har börjat intressera sig för våra rävatlar."

ett "grundrecept" på björnåtel som efter viss modifiering (bland annat använder vi slaktrester från älg i stället för att ta med oss en gammal häst och skjuta den på åtelplatsen) visat sig fungera mycket bra.

Björn har börjat intressera sig för våra rävatlar som vi oftast anlägger som stockåtlar. Stockar och granbuskar utgör "kråkfågelskydd" vilket gör att åteln räcker betydligt längre än om materialet lagts ut öppet. Räv, mård och andra mindre rovdjur kryper under riset och häm-

tar bitar, men det skyggar oftast kråkfågarna för.

När granbuskarna kastats långt åt sidan är det sällan någon tvekan om vem som besökt åtelplatsen. Just björnens vana att kasta undan täckningen är bra att känna till om man vill upphöja en vanlig rävatel till björnåtel. Åtelplatsen bör arrangeras så att man på långt håll kan se om björn varit framme. Då behöver man inte gå fram i onödan för att titta efter spår och därmed lämna vittring efter sig.

Anskaffning av lämpligt åtelmaterial i tillräckliga mängder är numera det största problemet för den som vill anlägga en björnåtel. Vilt och fisk är i princip vad som lagligen får användas, vilket för vår del innebär att det mesta och bästa åtelmaterialet utgörs av slaktavfall från älgjakten.

En björnåtel av 1800-talsmodell innebar att man sköt en häst på platsen och timrade några stockvarv kring kroppen som dessutom förankrades med ett par tvärsålar. Över timringen lades därefter ett lager lösa stockar så pass tunga att bara en björn kunde kasta undan dem. Vi har anlagt vår åtelplats enligt dessa riktlinjer, men nöjt oss med att bygga en inhägnad av pålar och sågbakar eftersom vi inte behöver förankra en hel djurkropp. Inhägnaden bör vara så pass tät att hund, räv och korp utestängs. Täckningen utgörs också av sågbakar så tunga att varken räv eller hund kan flytta dem och att älgskallarna lagts ovanpå är för att locka korp till platsen. Det är ju till stor del genom att lyssna till korparna som fyrfota predatorer snabbt hittar slaktplatser och åtlar.

Björnen kan naturligtvis med lätthet demolera inhägnaden, men har vid sina besök nöjt sig med att vifta undan täckningen. Sågbakarna väger ungefär femton kilo styck och flera har hamnat sex, sju meter bort. Genom det här arrangemanget ser man direkt och på långt håll om björnen varit framme på åteln eller ej.

Älgskallarna och i synnerhet mule och hjärna förefaller vara de mest uppskattade godbitarna för den här björnen och styrka verkar finnas. Ett enda bett genom älgkranietts undersida har räckt för att komma åt hjärnan. Då åteln består av slaktavfall, mestadels i mindre bitar, är det hyggliga chanser att björnen dels äter på platsen, dels återkommer fler gånger för att äta återstoden.

Av spåren att döma är det en skapligt stor nalle.

**ÅTEL-
JAKTEN KAN
BLI LOVLIG REDAN
I AUGUSTI!**